

Послѣ три дни возсѣа день-а на царєво то рожденїе. Въ той день ималъ є той царь обычай да оугошава всички тѣ си дворане великолѣпно. При овѣда опоманиса (до-ди мѡ на оумз) за вїночерпца и хлѣвотворца. И онога постави пакъ на предишно то мѡ достоинство, а того заповѣда да овѣсатъ. —

Въ новѣ тѣ си радость и благополѣчїе вїночерпецъ-а совѣмъ: забравилъ Іосифа, които мѡ є правилъ въ негово то злополѣчїе много добрины.

§. 44. Фараоновѣ сѣновидѣнїа и Іосифово освобожденїе.

Послѣ двѣ години сѣнѣва самый Фараонъ, че є стоалъ на приврежїе то на рѣка Нїла, отъ колато излѣзокъ сѣдмь хѣбавы и оговенны кравы, и начинахъ на приврежїе то дапакъ. Мало послѣ излѣзохъ отъ водъ тѣ дръгы сѣдмь, но сѣхи мершавы и пѣсталы кравы, и подоухъ оныа сѣдмь хѣбавы и оговенны кравы. Фараонъ оплашенъ отъ сѣна, сѣвѣдѣса и начала да размышлава за това чѣдно сѣновидѣнїе свое, но додѣ мислаше да є разсѣди и не можеше, заспа пакъ, и сѣнѣва ѣеше и това: Пристори мѡ са, чи израстѣхъ отъ єдно стѣвало сѣдмь пѣлни, и послѣ нихъ дръги сѣдмь праздни и отъ слѣнце то опалени класове, които грегѣтнахъ оныа сѣдмь пѣлни. — Той часъ като са зазори, призва царь-а всички тѣ си искѣсны, мѣдры и оучены и сѣноталкователи, приповѣда имъ сѣнове тѣ си; овалче не са намѣри никои, да вы мѡ гы исталкѣвалъ.

Єдва нынѣ не благодарный вїночерпецъ смыслилъ за Іосифа, излѣзи предъ Фараона, и рече: Санове тѣ ти, о царю! наминаватъ ми за злополѣчїето ми. Когато азъ и твой хлѣвотворецъ предъ двѣ години смы были въ темницѣ тѣ и двама въ єднѣ ношѣ сѣнѣвахмы чѣдесны сѣнове. Въ нашѣ тѣ темницѣ вѣше єдинъ юноша єврейнъ. Немѡ приповѣдахмы сѣнове тѣ си, и той исталкѣва ни гы точно